31970R1108

L 130/4 *ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ* 15.6.1970

NAŘÍZENÍ RADY (EHS) č. 1108/70

ze dne 4. června 1970

o zavedení účetního systému pro výdaje na infrastrukturu železniční, silniční a vnitrozemské vodní dopravy

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na článek 75 této smlouvy,

s ohledem na rozhodnutí Rady ze dne 22. června 1964 o provedení zjišťování o nákladech na infrastrukturu železniční, silniční a vnitrozemské vodní dopravy ([1]), a zejména na článek 7 uvedeného rozhodnutí,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ([2]),

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ([3]),

vzhledem k tomu, že pro zavedení systému poplatků za využívání dopravní infrastruktury v rámci společné dopravní politiky je mimo jiné důležité znát výdaje na infrastrukturu; že tuto znalost lze nejlépe získat zavedením stálého účetního systému, který pro každý obor dopravy zahrnuje jednotné způsoby účtování ve všech členských státech;

vzhledem k tomu, že by účetní systém pro výdaje na infrastrukturu měl pokrývat veškerou veřejnou infrastrukturu železniční, silniční a vnitrozemské vodní dopravy; že však určité infrastruktury druhořadého významu a určité vnitrozemské vodní cesty námořního charakteru lze bez obtíží vyloučit;

vzhledem k tomu, že je žádoucí umožnit členským státům, aby stanovily podrobné postupy pro vedení účtů nákladů na infrastrukturu tak, aby mohlo být přihlédnuto ke zvláštnostem jednotlivých případů a praktickým možnostem;

vzhledem k tomu, že pro zavedení systému poplatků za využívání infrastruktury je rovněž nezbytné znát údaje o využívání infrastruktury a že je žádoucí stanovit seznam těchto údajů;

vzhledem k tomu, že členské státy by měly pravidelně sdělovat Komisi účetní výsledky výdajů na infrastrukturu a Komise by je měla předkládat Radě v roční souhrnné zprávě;

vzhledem k tomu, že pro zajištění co nejjednotnějšího uplatňování tohoto nařízení je žádoucí, aby Komise za pomoci výboru vládních expertů koordinovala všechny činnosti související s tímto nařízením;

vzhledem k tomu, že je žádoucí stanovit postup, aby bylo možné způsoby účtování, seznam infrastruktury i seznam údajů o využívání infrastruktury průběžně přizpůsobovat získaným zkušenostem a rozvoji společné dopravní politiky;

vzhledem k tomu, že by měly být stanoveny určité odchylky od obecných pravidel, aby mohly být zohledněny potíže, s nimiž se setkají některé členské státy v prvních letech uplatňování tohoto nařízení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Od 1. ledna 1971 se za podmínek uvedených v tomto nařízení zavádí jednotný a stálý účetní systém pro výdaje na infrastrukturu železniční, silniční a vnitrozemské vodní dopravy.

Článek 2

1. Do účetního systému se zanášejí jednak specifické výdaje vztahující se na dopravní funkci infrastruktury, jednak část společných výdajů s touto funkcí a ostatními funkcemi, které souvisejí s dopravní funkcí.

([1]) Úř. věst. 102, 29.6.1964, s. 1598/64.
([2]) Úř. věst. C 135, 14.12.1968, s. 33.
([3]) Úř. věst. C 48, 16.4.1969, s. 1.

2. Bez ohledu na účetní pravidla platná v členských státech se za jeden rok zaznamenávají výdaje, které byly v průběhu tohoto roku učiněny v souvislosti s výstavbou, provozem a správou infrastruktury. Tyto výdaje nezahrnují jistinu ani úroky z úvěrů sjednaných za účelem financování výdajů na infrastrukturu.

Článek 3

Výdaje na infrastrukturu se účtují pro všechny veřejné železniční tratě, silnice a vnitrozemské vodní cesty, s výjimkou:

a) železničních tratí, které nejsou napojeny na hlavní síť jednotlivých členských států;

b) silnic, které nejsou určeny pro motorovou dopravu, tj. pro vozidla se zdvihovým objemem válců nejméně 50 cm^3;

c) silnic využívaných výlučně zemědělskými nebo lesnickými vozidly nebo sloužících výlučně k zajištění přístupu k zemědělským nebo lesnickým hospodářstvím;

d) vnitrozemských vodních cest s dopravou omezenou na plavidla s nosností do 250 tun;

e) vodních cest námořního charakteru, jejichž seznam stanoví Komise podle článku 9. Při sestavování tohoto seznamu přihlíží k podílu přepravy po vnitrozemských vodních cestách na přepravě po vnitrozemských vodních cestách námořního charakteru nebo k významu, který může mít zavedení účetního systému pro výdajů na infrastrukturu pro tyto vodní cesty z hlediska zavedení systému poplatků za využívání infrastruktury.

Článek 4

Výdaje na infrastrukturu se účtují podle osnovy v příloze I.

Podrobné postupy, podle nichž budou tyto výdaje účtovány, stanoví každý členský stát.

Článek 5

1. Členské státy sdělí Komisi nejpozději do 31. prosince každého roku účetní výsledky výdajů na infrastrukturu za předchozí rok. Tyto výsledky jsou předkládány podle účtové osnovy v příloze 1.

2. Předloží se oddělené výsledky

a) pro železnici:

i) za každou ze sítí uvedených v příloze II A,

ii) za všechny ostatní sítě dohromady;

b) v případě silnic pro každou kategorii uvedenou v příloze II B, přičemž úseky silnic uvnitř zastavěných oblastí a mimo ně jsou uvedeny odděleně;

c) pro vnitrozemské vodní cesty podle přílohy II C.

Článek 6

Členské státy předloží Komisi současně s účetními výsledky podle článku 5 následující údaje za stejné období se souhrnem výdajů na infrastrukturu každého oboru dopravy:

— úvěry, které byly smluvně sjednány v průběhu roku za účelem financování výdajů infrastruktury,

— jistiny a úroky za dříve sjednané úvěry.

V těchto souhrnech vezmou členské státy v úvahu jen ty úvěry, které jsou výslovně určeny pro financování výdajů infrastruktury.

Článek 7

Členské státy sdělí Komisi současně s výsledky účetnictví podle článku 5 údaje za stejné období o využívání infrastruktury uvedené na seznamu v příloze III.

Údaje podle tabulky B bodu 2 uvedené přílohy se však předkládají pouze jednou za pět let, poprvé v roce 1970.

Článek 8

1. Dokud Komise nestanoví podle čl. 9 odst. 1 společná pravidla pro určení přičitatelného podílu společných výdajů

s dopravní funkcí a ostatními funkcemi infrastruktury a členské státy nezačnou tato pravidla používat, zaznamenávají se v účetnictví specifické výdaje spojené s dopravní funkcí podle položek účtové osnovy odděleně od všech společných výdajů.

2. Dokud nedojde ke sblížení pravidel pro rozlišení silnic uvnitř zastavěných oblastí a mimo ně podle čl. 9 odst. 1, použijí členské státy pro sestavování údajů uvedených v čl. 5 odst. 2 písm. b) a v příloze III B vlastní pravidla a uvědomí o nich Komisi ve sděleních zasílaných na základě článků 5 a 7.

3. Pro Spolkovou republiku Německo je sdělení údajů uvedených v příloze II C Komisi povinné až od roku 1972.

4. Sdělení údajů za léta 1972 až 1974 o využívání infrastruktury podle přílohy III tabulky B bodu 1 Komisi je povinné pro kategorie vozidel označené jednomístným kódem a volitelné pro ostatní kategorie.

5. Nizozemsko musí Komisi údaje podle přílohy III tabulek B o využívání infrastruktury sdělovat, pokud jde o kategorie silnic této země uvedených v příloze II B, až od sestavování výkazu za rok 1975.

6. Itálie sdělí Komisi údaje podle tabulek v příloze III písm. B bodu 2 o využívání infrastruktury až za rok 1971. Následná sdělení související s touto tabulkou se předkládají za roky uvedené v čl. 7 odst. 2.

7. Sdělování údajů podle tabulky C přílohy III o využívání infrastruktury Komisi je povinné od těchto termínů:

— pro Belgii v případě plavidel kategorií uvedených pod písmeny e) a f) a na přepravu v ústí řeky Šeldy – až od sestavování výkazu za rok 1973,

— pro Spolkovou republiku Německo – až od sestavování výkazu za rok 1973,

— pro Francii v případě plavidel kategorií uvedených pod písmeny c) a f) a počtu plavidel projíždějících plavebními komorami – až od sestavování výkazu za rok 1974,

— pro Nizozemsko v případě regulovaných řek – až od sestavování výkazu za rok 1972.

Článek 9

1. Komise zajišťuje koordinaci všech činností souvisejících s tímto nařízením a jeho jednotné uplatňování. Komise zejména stanoví obsah jednotlivých položek účtové osnovy uvedené v příloze I a stanoví společná pravidla pro určení podílu společných výdajů s dopravní funkcí a ostatními funkcemi infrastruktury.

Komise rovněž usiluje o postupné vzájemné přizpůsobování účetních postupů v členských státech, o sbližování pravidel pro rozlišení silnic uvnitř a vně zastavěných oblastí, o zlepšení a vzájemné přizpůsobování postupů pro sestavování údajů o využívání infrastruktury.

2. Komisi je při všech těchto úkolech a při sestavování seznamu vodních cest podle čl. 3 písm. e) nápomocen výbor vládních odborníků uvedený v článku 5 rozhodnutí Rady ze dne 13. května 1965, kterým se provádí článek 4 rozhodnutí Rady 64/389/EHS ze dne 22. června 1964 o provedení zjišťování o nákladech na infrastrukturu železniční, silniční a vnitrozemské vodní dopravy ([1]).

3. Komise předloží jednou ročně Radě vždy 6 měsíců po obdržení sdělení podle článků 5, 6 a 7 souhrnnou zprávu s nejdůležitějšími výsledky účetnictví výdajů na infrastrukturu.

Článek 10

Rada může kvalifikovanou většinou na návrh Komise změnit přílohy tohoto nařízení s přihlédnutím k nabytým zkušenostem a požadavkům vyplývajícím z opatření souvisejících s poplatky za využívání infrastruktury.

Článek 11

Členské státy přijmou v přiměřené době a po konzultaci s Komisí právní a správní předpisy nezbytné pro provedení tohoto nařízení.

Komise na žádost členského státu, nebo shledá-li to účelným, konzultuje s příslušnými členskými státy návrhy předpisů uvedených v předchozím pododstavci.

([1]) Úř. věst. 88, 24.5.1965, s. 1473/65.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Lucemburku dne 4. června 1970.

Za Radu
předseda
A. BERTRAND

PŘÍLOHA I

OSNOVA PODLE ČLÁNKU 4 PRO ZAÚČTOVÁNÍ VÝDAJŮ

A. ŽELEZNICE

1. *Investiční výdaje*
(výdaje na výstavbu, rozšíření, rekonstrukce a obnovu)

2. *Běžné výdaje*
(výdaje na údržbu a provoz)

3. *Všeobecné náklady*

B. SILNICE

1. *Investiční výdaje*
(výdaje na výstavbu, rozšíření, rekonstrukce a obnovu)

2. *Běžné výdaje*
(výdaje na údržbu a provoz)

20. Údržba povrchu vozovek

21. Ostatní běžné výdaje

3. *Dopravní policie*

4. *Všeobecné náklady*

C. VNITROZEMSKÉ VODNÍ CESTY

1. *Investiční výdaje*
(výdaje na výstavbu, rozšíření, rekonstrukce a obnovu)

2. *Běžné výdaje*
(výdaje na údržbu a provoz)

3. *Poříční policie*

4. *Všeobecné náklady*

PŘÍLOHA II

SEZNAM ŽELEZNIČNÍCH SÍTÍ, KATEGORIÍ SILNIC A VNITROZEMSKÝCH VODNÍCH CEST PODLE ČL. 5 ODST. 2

A. ŽELEZNICE

Belgické království

— Société nationale des chemins de fer belges/Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen

Spolková republika Německo

— Deutsche Bundesbahn

Francouzská republika

— Société nationale des chemins de fer français

Italská republika

— Azienda autonoma delle ferrovie dello Stato

Lucemburské velkovévodství

— Société nationale des chemins de fer luxembourgeois

Nizozemské království

— N. V. Nederlandse Spoorwegen

B. SILNICE

Belgické království

1. Autoroutes/Autosnelwegen
2. Autres Routes de l'Etat/Andere rijkswegen
3. Routes provinciales/Provinciale wegen
4. Routes communales/Gemeentewegen

Spolková republika Německo

1. Bundesautobahnen
2. Bundesstraßen
3. Land-(Staats-)straßen
4. Kreisstraßen
5. Gemeindestraßen

Francouzská republika

1. Autoroutes
2. Routes nationales
3. Chemins départementaux
4. Voies communales

Italská republika

1. Autostrade
2. Strade statali
3. Strade regionali e provinciali
4. Strade communali

Lucemburské velkovévodství

1. Routes d'Etat
2. Chemins repris
3. Chemins vicinaux

Nizozemské království

1. Autosnelwegen van het Rijkswegenplan
2. Overige wegen van het Rijkswegenplan

} (primaire wegen)

3. Wegen van de secundaire wegenplannen
4. Wegen van de tertiaire wegenplannen
5. Overige verharde wegen

C. VNITROZEMSKÉ VODNÍ CESTY

Vnitrozemské vodní cesty nebo jejich skupiny	Regulované řeky	Kanalizované řeky	Kanály	Ostatní vodní cesty
Vodní cesty splavné pro plavidla s nosností:				
I. od 250 do 400 t				
II. od 400 do 650 t				
III. od 650 do 1 000 t ([1])				
IV. od 1 000 do 1 500 t ([1])				
V. od 1 500 do 3 000 t ([1])				
VI. 3 000 t a více				

([1]) Pro tyto skupiny vodních cest lze vést účetnictví pro každou vodní cestu nebo její úsek. Účetnictví za krátké úseky jiných kategorií, než jsou ostatní části daného úseku, nemusí být předkládáno odděleně. Vodní cesty ve výstavbě se vykazují uvnitř každé položky odděleně.

PŘÍLOHA III

SEZNAM ÚDAJŮ O VYUŽÍVÁNÍ INFRASTRUKTURY PODLE ČLÁNKU 7

TABULKA A — ŽELEZNICE

Členský stát:

Síť:

Údaje je nutno dělit podle trakce (elektická a ostatní)

Třída	Osobní doprava (1)		Nákladní doprava (1) (2)		Ostatní (3)
	Expresní vlaky a rychlíky (4)	Ostatní vlaky (4)	Nákladní rychlíky (4)	Nákladní vlaky (4)	
1. vlak/km					
2. výkon v tkm					

(1) Včetně údajů o jízdách prázdných lokomotiv před nebo po skutečném použití v osobní nebo nákladní dopravě.
(2) Pouze obchodní přeprava.
(3) Údaje o služebních vlacích, služební nákladní dopravě, pracovních dílenských a pomocných vlacích, zkušebních jízdách atd.
(4) Toto rozčlenění je volitelné.

TABULKA B — SILNICE

1. Roční kilometry vozidla na silnicích mimo zastavěné oblasti

Členský stát:

Kategorie silnic:

(v milionech)

Kategorie vozidel		Kilometry vozidla
1. Osobní vozidla s nejvíce devíti místy		
2. Dodávková vozidla s celkovou hmotností menší než 3 t		
3. Nákladní automobily	3.1 Dvounápravové	
	3.2 Třínápravové	
	3.3 Čtyřnápravové	
4. Nákladní automobily s přípojným vozidlem	4.1 Dvounápravové s dvounápravovým přípojným vozidlem	
	4.2 Dvounápravové s třínápravovým přípojným vozidlem	
	4.3 Třínápravové s dvounápravovým přípojným vozidlem	
	4.4 Třínápravové s třínápravovým přípojným vozidlem	
	4.5 Ostatní kategorie ([1])	
5. Tahače s návěsy	5.1 Dvounápravová vozidla s jednonápravovým návěsem	
	5.2 Dvounápravová vozidla s dvounápravovým návěsem	
	5.3 Třínápravová vozidla s jednonápravovým návěsem	
	5.4 Třínápravová vozidla s dvounápravovým návěsem	
	5.5 Ostatní kategorie ([1])	
6. Autobusy a autokary	6.1 Dvounápravové	
	6.2 Třínápravové	
7. Vozidla nebo jízdní soupravy pro přepravu nadrozměrných nákladů a speciální vozidla		
8. Zemědělská vozidla		

([1]) Případně rozčlenit podle jednotlivých kategorií podle počtu a uspořádání náprav.

2. **Souhrn přepravy užitnými vozidly podle celkové hmotnosti a zatížení na nápravu**

(silnice mimo zastavěné oblasti)

Členský stát:

Kategorie silnic:

(v tisících)

Podle kategorie vozidla a hmotnostního stupně od dvou tun celkové hmotnosti	Tažné vozidlo					Přípojné vozidlo				
	Nápravové km přední nápravy		Nápravové km zadní nápravy			Nápravové km přední nápravy		Nápravové km zadní nápravy		
	jedn. nápravy	dvoj. nápravy	jedn. nápravy	dvoj. nápravy	trojité nápravy	jedn. nápravy	dvoj. nápravy	jedn. nápravy	dvoj. nápravy	trojité nápravy
	— podle stupňů o velikosti 1 t okamžitého zatížení nápravy									
3.1 Dvounápravové nákladní automobily										
3.2 Třínápravové nákladní automobily										
3.3 Čtyřnápravové nákladní automobily										
4.1 Dvounápravové nákladní automobily s dvounápravovým návěsem										
4.2 Dvounápravové nákladní automobily s dvounápravovým návěsem										
4.3 Třínápravové nákladní automobily s dvounápravovým návěsem										
4.4 Třínápravové nákladní automobily s třínápravovým návěsem										
4.5 Ostatní kategorie nákladních vozů s tahači ([1])										
5.1 Dvounápravové tahače s jednonápravovým návěsem										
5.2 Dvounápravové tahače s dvounápravovým návěsem										
5.3 Třínápravové tahače s jednonápravovým návěsem										
5.4 Třínápravové tahače s dvounápravovým návěsem										
5.5 Ostatní tahače vozidel s návěsy ([1])										
6.1 Dvounápravové autobusy a autokary										
6.2 Třínápravové autobusy a autokary										

([1]) Případně rozčlenit podle jednotlivých kategorií podle počtu a uspořádání náprav.

TABULKA C — VNITROZEMSKÉ VODNÍ CESTY

Členský stát:

Vodní cesta, úsek vodní cesty nebo skupina vodních cest ([1]):

(v tisících)

Kategorie plavidel	Kilometry plavidla	Nosnost – tkm	Počet plavidel projíždějících plavebními komorami ([2])
1	2	3	4
a) Motorová plavidla ([3]) s nosností: — méně než 250 t — 250–399 t — 400–649 t — 650–999 t — 1 000–1 499 t — rovnou nebo větší než 1 500 t			
Celkem a)			
b) Tažné čluny ([3]) s nosností: — méně než 250 t — 250–399 t — 400–649 t — 650–999 t — 1 000–1 499 t — rovnou nebo větší než 1 500 t			
Celkem b)			
c) Tlačné čluny s nosností: — méně než 250 t — 250–399 t — 400–649 t — 650–999 t — 1 000–1 499 t — rovnou nebo větší než 1 500 t			
Celkem c)			

TABULKA C (pokrač.)

Kategorie plavidel	Kilometry plavidla	Nosnost – tkm	Počet plavidel projíždějících plavebními komorami ([4])
1	2	3	4
d) Námořní plavidla s čistou tonáží:			
— méně než 300 tdw	([4])	([4])	([4])
— 300–999 tdw	([4])	([4])	([4])
— rovnou nebo větší než 1 000 tdw	([4])	([4])	([4])
Celkem d)	([4])	([4])	([4])
e) Vlečné remorkéry s výkonem motoru:			
— méně než 250 CV/PS			
— 250–399 CV/PS			
— 400–999 CV/PS			
— rovnou nebo větší než 1 000 CV/PS			
Celkem e)			
f) Tlačné remorkéry s výkonem motoru:			
— méně než 250 CV/PS			
— 250–399 CV/PS			
— 400–999 CV/PS			
— rovnou nebo větší než 1 000 CV/PS			
Celkem f)			
g) Osobní lodi ([4])			

([1]) Podle seznamu vodních cest nebo skupiny vodních cest v příloze II písm. C.
([2]) Každé proplavení komorou se počítá odděleně a za každé plavidlo.
([3]) Rozlišení prvních 2 skupin je fakultativní.
([4]) Není nutné sledovat.